

# РЕШЕНИЕ

№ 20442

гр. София, 13.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ:** Наташа Николова  
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2801** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).  
Образувано е по касационна жалба от К. А. И., чрез адв. В. П., срещу Решение № 700 от 21.02.2025 г., постановено по НАХД № 15541/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, 109-ти състав в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-033933 от 05.02.2024 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР в частта, с която на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт. Касаторът поддържа, че при издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Счита, че наложеното наказание е явно несправедливо. Иска се отмяна на решението. Претендира разnosки.

Ответникът – Началник сектор в СДВР – ОПП не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор В., излага становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 08.12.2023 г., около 01:46 ч., К. А. И. управлявал лек автомобил „М. Ц 200“, рег. номер С. в [населено място] по [улица], като до спирка на масовия градски транспорт „Златните мостове“, на уширение на пътното платно, предназначено за обръщане на автобуси, ненужно и демонстративно извършил поднасяне на автомобила (дрифт), чрез умишлено форсиране на двигателя, водещо до приплъзване на задните колела надясно, при което МПС се завъртяло на 180 градуса. По пътя имало сняг, но пътната обстановка не е налагала извършване на посочените маневри с цел предотвратяване на ПТП, както в близост е имало и паркирани автомобили. В управлението от И. автомобил се намирал и свидетелят И. Д..

Извършените от И. маневри били възприети от свидетелите Е. В. и Б. В. - служители при ОПП-СДВР, които се намирали в патрулен полицейски автомобил, спрял в близост до посочената спирка на МГТ. Непосредствено след това спрели автомобила за проверка, като свид. В. съставил срещу К. И. АУАН серия GA № 1155619/ 08.12.2023г., в който квалифицирал извършеното от И. като нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление № 23-4332-033933 от 05.02.2024 г., издадено от Д. Д. – началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с което на К. А. И. са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП - глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП; 2. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

За да потвърди НП в оспорената част районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Въз основа на установената фактическа обстановка касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване на принципите на чл. 13 и чл. 14 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН.

Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване.

Обосновано и въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел, че касаторът, извършвайки описаните маневри съзнателно е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Настоящият съдебен състав, намира, че възприетата от районния съд фактическа обстановка напълно съответства на събраните по делото писмени и гласни

доказателства.

Както в АУН така и в НП достатъчно ясно е описано нарушението, което се изразява в извършване на демонстративни и ненужни маневри, изразяващи се в умишлено форсиране на двигателя, приплъзване на задните колела и променяне траекторията на МПС на дясно в обратна посока на път отворен за обществено ползване. Така индивидуализирано и описаното нарушението напълно удовлетворява изискването на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП ясно посочва, че на водача е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, поради което и това е единствената допустима цел за използване на пътя. Извеждането на автомобила извън контрол чрез рязка маневра в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Без значение за съставомерността на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП е продължителността на действията на МПС извън контрол, достатъчно е да е налице преднамерено извеждане на моторното превозно средство извън контрол, причиняващо загуба на сцеплението между част от колелата.

Не е налице основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че процесното деяние не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Съгласно чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Наложено наказание в законоустановения размер не е явно несправедливо, съответно е на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се

отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК  
вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

**Р Е Ш И :**

ОСТАВЯ в сила Решение № 700 от 21.02.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно  
отделение, 109 състав по н.а.х.д № 15541/ 2024 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: